

se držé v hlevih ali pa se izpusté v pravem času na pašo, v vrtové za žrebeta.

Ker se ta stvar ne dožene že v enem letu, za to daje g. minister delj časa, več let ono svoto za take vrtové. Kolikor vemo sedaj, misli se, da je zadosti, če se daje za vrt podpore 50 do 100 gld. Število tacih vrtov še sicer ni gotovo, toda pri nas se napravi tak vrt v 3. in 4. okraji za konjerejo. Tu pa se napravi najprej vrt za žrebeta v Ljutomerskem okraji in potem v Ptujskem. V prvem okraji se vzreajo najzlahatniši, v zadnjem pa najbolj trpežni konji. Zlahtni konj mara pa najmanj za hlev, za vzrejo pri jaslilih.

Graško društvo za konjerejo meni, da bode za prvo zadosti, če se napravi pri nas čvetero vrtov, pri Ljutomeru, pri Ptui, pri Feldbachu in pa pri Celji. Podpora je sicer iz drž. kase le majhna in z njo se more vzdržati le kak vrt, ne pa dvorec za žrebeta. Za dvorec bilo bi se vé, da treba veliko več denarja, pa tudi večje težave bi bile in torej bi se težko z njim začelo. Drugače je pri vrtovih. Va-nje prižene vsak gospodar v jutro žrebe, zvečer pa pride zopet po-nj.

Država tedaj začinja ter ponuja roko konjerejcem; tem bode pa treba seči va-njo in storiti, kar ona terja od njih. Najbolje bi pač bilo, ko bi se društva konjerejcev napravila ter bi ona celo stvar vzela v svojo skrb, toda, kakor je podoba, ni upanja, da vživé taka društva. Tedaj pa bode najbolje, če ne odbijejo posestniki tistih krajev, v katerih se bode vrt delal, ponudbe.

Brez stroškov se ne vstvari tak vrt, pa tudi sam vrt še ne zadostuje, ampak kdor hoče svoje žrebe spraviti v tak vrt, njemu bode skrbeti, da dobi njegovo žrebe čez den dovolj krme in da ima postrežbo. Za zadnjo računi se 1 ali 2 gld. na vsak mesec, za prvo pa 2 vagana ovsa, 125 kil sena in 65 kil nastelje.

V vrtu pa bode vse poskrbljeno, česar je žrebetu treba. Krme se mu daje v pravem času in v pravi meri, skrbi se za to, da se žrebe lahko in redno pregiblje in ako nastane potreba, tudi zdravnik bode k redu, da se odstrani bolezen, če se loti žrebeta.

Na tak način misli omenjeno društvo, da bode mogoče že letos začeti s tacimi vrtovi. V ta namen bode dne 29. aprila v Feldbachu zbor konjerejcev in društvo upa, da se izrečejo vsi tamošnji posestniki za vrt. Ne vemo, če misli društvo tudi pri nas že letos začeti z vrtovi, toda upamo, da to stori. Če tedaj skliče, naj že bode v Ljutomeru, na Ptui ali v Celji enak zbor, kakor v Feldbachu, naj ne zamudijo naši konjerejci tega zbora!

Sadno drevje.

Kdor si kupi sadno drevje, njemu se iz-

godi rado, da ga dobi v roke, ko je že skoraj vse suho ali vsaj ne vé več človek, je-li še v njih življenja ali ne. Tako drevje ni za to, da ga vsadimo koj na mesto, kjer bi ga radi imeli, kajti čisto lahko je mogoče, da bi bil ves trud zastonj, ker je drevo ali že suho ali pa bi se gotovo, če ga vsadimo, kakor navadno, na svoje mesto, posušilo.

Tako drevje naj se položi v jamo, ki je 30 do 50 cm. globoka in še ravno kar izkopana. Va-njo se položi drevje po dolgem, drugo pri drugem, na to pa se zasiplje jama s svežo prstjo. Ako je vreme suho in je že tudi prst suha, mora se prst politi. Nekaj dni naj leži drevje za tem v jami; če še je le kaj življenja v drevju, rešimo tako drevje. Če ima drevce sopet gladko kožo, vsadi se na svoje mesto ter obveže s slamo. Le-ta pa se oblije večkrat, da ne postane solnce drevescu nevarno.

Sejmovi. Dne 20. aprila v Št. Ilji pri Turjaku. Dne 21. aprila pri sv. Petru pri sv. Gorah. Dne 22. aprila v Kleku pri Radgoni. Dne 23. aprila v Apačah, v Ivniku, pri sv. Jurji na Pesnici, na Ptui, in v Slivnici. Dne 24. aprila pri sv. Jurji na juž. žel. in v Mozirji. Dne 25. aprila v Dobovi, pri sv. Jurji na Ščavnici, pri sv. Jurji pod Taborom, v Gotovljah, v Kostivnici in v Vuzenici. Dne 26. aprila v Orešji.

Dopisi.

Iz Maribora. (Naša mestna hranilnica.) Naša mestna hranilnica ali šparkasa je videti Slovencem silno sovražna. Dokaz temu je pa sledeče: „Slovenska matica“ v Ljubljani ima ali bolje imela je pri tej hranilnici nekaj denarja vloženega. Vprašala je letos, se vé, da s slovenskim dopisom, na koliko je že ta njeni denar narastel? Človek bi mislil, da tako vprašanje v slov. jeziku vendar še ni greh zoper nemškega sv. Duha, kateri pa še mnogim „Nemcem“ ni dokaj pameti razsvetil, in da bo denaren zavod, kakor je Mariborska hranilnica, na tako vprašanje pošteno in stvarno odgovoril. No in kaj mislite, kak odgovor so gg. pri tej nemškej hranilnici dali „Slovenskej matici“? Odrezali so se rekoč: da se na nemške, t. j. na slovenske dopise ne odgovarja. Da so jim Slovenci, slovenski kmetje nosili denar, s katerim se je Mariborska hranilnica obogatala, za to so jim Slovenci bili dobri, sedaj pa Slovencev in slovenskega jezika več ne morejo prenesti. Kaj se naj učimo iz tega? Pustimo Slovenci hranilnice ali šparkase, katere nas ne morejo živih videti! Kdor ima denar, nesi ga v posojilnice; saj imamo hvala Bogu posojilnic lep broj, in denar je pri njih tako in še bolj varen, kakor ravno pri hranilnicah; pri

tem pa še posojilnice plačujejo od vloženega denarja večje obresti, kakor hranilnice. Slovenci vlagajmo svoj denar torej pri posojilnicah, katere nas ne bodo preganjale in črtile! Mari-borska hranilnica ali šparkasa pa bode menda na svojih vratih še nabila tablo, na katerej bo zapisano: „Slovenec je tukaj prepovedano vstopiti!“

Iz Braslovč. (Odgovor.) Da-si naslednji odgovor ne popravlja nikjer in nič tega, kar je v zadnjem dopisu stalo ter se tudi v njem ni reklo, da je g. J. V. pisal v „D. W.“, vendar pa damo g. J. V. v tem prostora, naj sliši bralce „dva zvana“ ter razsodi, na kateri strani da gori. G. J. V. pa daje dopisniku v 15. št. to-le v odgovor: 1. Ni resnica, da bi jaz bil pisal dopis o požaru v „Celjski vahterici“ in bil le jedenkrat kritikoval delovanje občinskega zastopa. 2. Na kateri strani je hinavec, bode dopisnik sam najbolj vedel. 3. Na županov uradni popravek pa ne morem tukaj priznati, da so resnične naslednje trditve: a) da je bila brizgalnica popolnoma v redu; dobro spravljena in v pravem času na mestu; b) da se je le brizgalnici zahvaliti o omejitvi požara; c) da je polovica poslopja ostala; d) da je bil B. eden prvih pri rokah in e) da so ljudje pijani od žganja glasno zahtevali brizgalnico. J. Vrankovič.

Od sv. Ane pri Makolah. (Žalostne reči.) V tukajšnji okolici h. štv. 41 umrl je proti koncu lanskega leta 32letni gospodar Jan. Rebernišek in deset tednov pozneje je šla za njim pod hladno grudo tudi njegova žena, mlada udova. Zapustila sta dvoje mladih sirotic, štiri-letnega sinka in dveletno hčerko. Nemila osoda! Ali verni kristijan vé, da so dnevi našega življenja v roki Gospodovi, ukloni se rad pred nezapopadljivo previdnostjo in reče z udanim srcem: Naj bode v božjem imenu, naj se zgodi sv. volja božja! Toda veliko hujše užalilo nas je to, kar se je dne 15. t. m., na drugo pove-likonočno nedeljo godilo ravno tam — skrumba svete nedelje, posvečenega dneva Gospodovega. C. kr. okr. sodišče Slov. bistrsko spoznalo je namreč, da bode najbolje, ako se ves gleš raj-nega Reberniškega razproda ter izkupljeni denar v korist zapuščenim dedičem obrestno založi. Ta den, kakor smo rekli, drugo nedeljo po ve-likih noči, vršila se je javna zdražba hišnega orodja, domačih imovin itd. in sicer od 9. v jutru do 2. popoldne; vodil jo je c. kr. okr. sodnik osebno. Občinski predstojnik in cenilni možje morali so vsi na to tlako; mnogo ljudstva iz sosednih okolice navrelo je vkupaj. V bližnji podružnici sv. Ane pa se je obhajala ravno v istem času pozna služba božja. Kaj porečete k takemu ravnanju c. kr. oblastnj in uradov? Slišali smo od mnogih strani glasno mrmranje, britke pritožbe zoper takošnje motenje javne službe božje in pohujljivo skrumbo sv. dneva

Gospodovega. Izgovor, da imajo ljudje v nedeljo najbolj čas, da se bo več izkupilo itd., — ta izgovor je malovreden in piškav in se c. kr. uradu že celo nič ne dohaja! V imenu mnogih občanov, razžaljenih v svojem verskem prepričanju, glasno in z vso mogočo odločnostjo protestujemo zoper tako očitno pohujšanje, zakrivljeno edino le po našem c. kr. okr. sodišču. In Vas, g. urednik! uljudno prosimo, da nam po-veste, kaj da bi naj storili, da se enake reči pri nas ne bodo več ponavljale? Ali ne sodite, da bi bil ta slučaj vreden, da ga kateri naših dr-žavnih poslancev pravosodnemu ministru po-nese na znanje? (Mi pošljemo to številko „Sl. Gosp.“ gg. poslancem na razpolaganje. Ured.) O ravno tistem slov.-bistrškem gosp. okr. sod-niku slišali smo, da je bojda že večkrat ob ne-deljah opravljal razne komisijone, da stranke ob nedeljah med časom božje službe k sodišču pozivlje itd. — reči, nad katerimi se naše verno slov. ljudstvo hudo, hudo spodtika!

Iz Sevnice ob Savi. (Slovo.) Veseli se vsak človek, da je zima pri kraji in prikazuje se nam ljuba pomlad; ali žalost je prešinila vsakega župljana, ko smo izvedeli, da nas kaplan, č. g. Janez Prešern zapustijo in se preselijo na župnijo v Koprivnico. Najbolj pa žalujejo po njih revčeki, katerih je pri nas v obilnem šte-vilu. Ne morem naštevati dobrih del, katara so storili v teh letih, kar so bili pri nas Kdor jih pozna in je slišal njihove pridige in nauke, posebno v spovednici, njemu je znana njih go-rečnost, radodarnost in njih usmiljeno srce. Marsikaj bi še postavil tu sem ali vem, da bi mi čast. uredništvo ne dalo za to prostora.* K sklepu zakličemo: Bodi Vam tisočkratna hvala! Bog Vam naj povrne vse trude in te-žave, kar ste jih imeli z nami, ker Vam mi ne moremo povrniti. Bog Vas živi in ohrani mnogo let! —

A. K.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V ponedeljek se je pričela proračunska razprava v drž. zboru. Da se zapiše veliko govornikov v tej razpravi, to je že stara, slaba navada, a da jih bode kedaj kacic 500, to pa je že vendar-le preveč. Dobro, da je že tudi stara navada, da odloči večina zbora, koliko da jih pride v resnici na vrsto. Pričel je po stari navadi razpravo vit. Carneri ter je nekoliko vzropotal zoper ministra grofa Taafeja, bar. Pražaka in pl. Dunajevskega, do solz pa ni ganil nobenega. — Minister grof Welsersheimb je predložil načrt postave, vsled katere se smajo tudi rezervisti prvo leto po-klicati v orožje, če prav ni vojske, pa so splošnje razmere za to, da ima cesarstvo več vojakov

* Se vé, da ne radi, kajti č. g. kaplanom samim ni ljubo, če se nosi njih hvala v svet. Ured.